

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 5. jutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za izposojnino celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin. : Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopolni se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta 10 v, deveta vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znakom. Telefon številka 118.

Zakaj vlada še ni odstavila klerikalnega župana Oražma.

V nedeljo popoldne se je vršil v Mostah velevažen shod za tamošnje občinske zadeve. Končno je bila soglasno sprejeta resolucija, v kateri ljudstvo pozivlja c. kr. deželno vlado, da naj napravi konec paševanju klerikalnega župana Oražma. Čudne stvari se gode v Mostah. Župan, ki bi moral biti čuvaj nad zakoni, mož pravice, je v Mostah tista prva oseba, ki se največkrat pregreši zoper zakonske predpise. Župan Oražem v Mostah si kot župan lasti pravice, ki mu ne gre do ter so napram občanom krivice, ki bi jih vlada nikakor ne smela gledati in trpeti.

Ljubljanskega župana vlada ni predložila cesarju v potrditev, dasi ni imela zato nikakega argumenta, s katerim bi si upala v javnosti nastopiti. Nobene nezakonitosti, niti nepravilnosti ni napravil ljubljanski župan, a vlada ga je odstavila.

V Mostah je vpeljal župan Oražem v obč. gospodarstvo razmere, ki kriče po svoji krivičnosti in protizakonitosti do neba, a vlada do danes še ni čutila potrebe, da bi nastopila kot nadzorovalna oblast.

C. kr. okrajnemu glavarstvu je dobro znano, da Moste nimajo od državne oblasti potrjenega regulacijskega načrta, znano pa mu je tudi postopanje Oražma v stavbnih zadevah. V Mostah občani ne poznajo komisij za stavbne ogledne. Župan Oražem tvori že sam komisijo, sam odloča, sam ukazuje. Nikdo ne sme ugovarjati njegovemu mnenju in niti na zapisnik ne sprejme opravičenih ugovorov!

Oražem dela nove ceste kakor se njemu poljubi, stare regulira kakor ravno njemu prav pride. Da bi njegov prijatelj lažje svet, ki nerodno leži, prodal, potegnil mu je čezeno novo cesto, dasi teče poleg nje stara cesta tako, da med njima sedaj ni mogoče hiš zidati, ostati pa tudi ne more prostor prazen. Oražem pa posestnike tudi samovoljno razlastuje.

Stari ženi, ki je bila prva posestnica v Novem Vodmatu in katere hiša in svet leta in leta ni nikomur bil napoti, je Oražem opetovano žugal, da ji s silo podero ograjo in vzamejo svet, ako se sama ne umakne. S pretenjem je Oražem tako dolgo nadaljeval, da se je stara ženica zbala in brezplačno odstopila svet. Z grožnjami in pritiskom je Oražem na ta način razlastil že večje število posestnikov v Mostah. Pa bi mislil, da deluje Oražem tako iz plemenitih namenov. V resnici pa pri tem svojem delu zasleduje le svoje osebne interese in se razlašča le take, ki jih težko vidi ali jih ne mara. Klasičen je slučaj razlastitve na Poljski cesti v Zeleni jami. Dokler je g. Vidmar držal z Oražmom, se ni nikdo izpodtikal nad njegovo vrtno ograjo. Več let že stoji železna

mreža na betonskem podstavku okoli njegove hiše. Po načrtu se mu je izdalo stavbno dovoljenje, po načrtu je stavbo izvršil po določeni regulacijski črti. Lani se je Vidmar Oražmu zameril in naenkrat je dobil odlok občinskega odbora, da ima v 14 dneh svojo ograjo umakniti, češ da ni v regulacijski črti. Ker Vidmar tej protizakonitosti in neopravičeni zahtevi ni takoj ustrelel, je dal podreti ograjo z betonskim podstavkom Oražem sam.

Še nešteto drugih samopašnosti, ki si jih dovoljuje župan Oražem, bi lahko našli. Mi samo konstatiramo, da ljudstvo v Mostah postaja od dne do dne bolj razburjeno in nezadovoljno. Da je temu tako, je dokaz, da so Moščani zahtevali javen shod, da dajo duška svojim pritožbam in zahtevam. Nikakor jih ni volja še naprej prenašati Oražmovo protipostavno županovanje. Potrpežljivi so bili nekaj časa, niso vedeli kako naj bi si pomagali. Prenašali so Oražmovo absolutizem, ker se niso hoteli za storjene krivice proti občini pravdati. Sedaj je stvar jasna in pribito je, da je župan Oražem tako, da je kršil postave in zakone.

Nič več ne morejo imeti občani zaupanje v takega župana in zato so na javnem shodu zahtevali od vlade, da napravi v Mostah red in nemudoma odstavi župana Oražma.

Deželni odbor je bil gluh še za vse pritožbe proti krivičnemu postopanju občine v Mostah, drž. oblast pa se ne sme niti trenotek premisljati, če hoče, da ne izgube ljudje vse zaupanje vanjo.

Ne pisali bi uvodnika radi Oražma, da bi se sami ne prepričali, da ječi ljudstvo v Mostah pod Oražmovo protizakonitim nasilstvom. Kdor pozna razmere se grabi za glavo in izprašuje, če je sploh še večji upravni škandal mogoč v Avstriji. Stvari pa posvečamo toliko pozornosti tudi radi tega, ker nam Oražmovo gospodarstvo v Mostah na tako eklatanten način dokazuje kakšen nepostaven terorizem vlade v občinah na deželi, kjer imajo v rokah občinsko upravo klerikalci. Mislimo si lahko, kako šele postopajo klerikalni župani z ljudstvom v oddaljenih hribovskih občinah, če se upajo tako ravnati z njim pred durmi Ljubljane.

Petdesetletnica „Narodnih listov“.

„Narodni Listy“ znani češki dnevnik, glasilo mladočeske stranke, so zaključili svoj 50. letnik. Pri tem so se spomnili svoje zgodovine. Že v začetku petdesetih let se je čutila potreba dobrega češkega dnevnika, ker se je politično življenje po 1848. letu hitro razvijalo. Zato sta Rieger in Machaček podala že l. 1852. prošnjo, da bi smela izdajati političen dnevnik, toda zaman.

Šele l. 1860. je dobil dr. Julij Gregor dovoljenje, da sme izdajati list,

ki je dobil naslov „Narodni Listy“. Gregor je zbral okoli sebe češke politike one dobe in med njimi druge sotrudnike. To so bili: Palacký, Rieger, Brauner, Purkyne, Tomek in drugi. l. januarja 1861. so prvič izšli „Narodni Listy“. Takoj s prvo številko so si nakopali „Nar. Listy“ tožbo in Julij Gregor je prišel še isto leto v veliko preiskavo. Zato je imel list prvo leto 32.000 goldinarjev izgube.

Preganjanje še je nadaljevalo v Scherlingovi eri. Lastnik lista gospod Julij Gregor je prišel kmalu zopet pred sodišče, obravnava je trajala celih 10 dni in Gregor je bil obsojen na 4 mesece ječe in na denarno globo 3000 goldinarjev. Nadsodišče pa je to kazen povečalo na 10 mesecev in izgubo državljanov pravic in doktorata in na 3000 goldinarjev.

Sveda je s tem list le pridobil, mesta so imenovala Gregra za častnega meščana in letaki so nosili med narod uredniško geslo: „Rajše ječe in okove nego sužnost.“ Nadsodišče je odvzelo Gregru tudi koncesijo za izdajanje lista. K sreči je Julij Gregor te pravice pravočasno odstopil svojemu bratu Eduardu Gregru, ki je začel izdajati list „Glas“, čez dva meseca pa se je ta list zopet izpremenil v „Narodne Listy“.

Pod Belcredijem so bile razmere nekoliko ugodnejše. L. 1866. so prinesli „Nar. Listy“ poziv na češki narod, naj ostane zvesto avstrijski in so bili od pruskega generala v Pragi — konfiscirani.

Hudi časi so se začeli pod Benthom. Nekolikokrat je vlada ustavila list, zapirala je urednike in kaznovala list s 30.000 goldinarji globe.

L. 1877. so se „Nar. Listy“ postavili s tem, da so postali skupno glasilo staro- in mladočesov.

V „Narodnih Listih“ leži zakopana zgodovina vsega političnega razvoja. Lansko leto je nastal poleg njih „Dan“ kot posebno glasilo mladočeske stranke, zaradi nesoglasja, ki je nastalo med stranko in uredništvom. „Nar. Listy“ so postali nekaj splošen češki list, nato so presli v last dr. Kramářa. „Dan“ je prenehal in „Nar. Listy“ slave svojo petdesetletnico zopet kot oficijelno glasilo mladočeske stranke.

Slovenski kraji.

Iz Cerklj pri Krškem. Živimo tu zapuščeni menda od vsega sveta in nihče se ne ozira na naše težnje in prošnje, kakor da ni za nas postav, ne pravic. Tako prosijo naša občina in drugi udeleženci že osem let pošto. upravo za ustanovitev poštne urada v Cerkljah, toda dasi se vse pritožuje čez neznozne poštne razmere, dasi priznava kompetentna uprava potrebo poštne urada v Cerkljah, vendar se ne stori nič — samo obljublja in tolažijo nas ter tako celo stvar zavlačujejo. — Večina vseh vasi prostrane naše občine ima svojo pošto oddaljeno 1 do 2 uri na skrajnem koncu v Krški vasi, — ki pa ima zopet svojo zvezo

s Krškimi, 14 km daleč, dasi je do Brežic komaj 20 minut hoda, odkoder bi imeli lahko že ob 9. uri dopoldne pošto. Koliko se zamudi vsakdanja pošta že vsled te nerodne zveze. — Vsa pisma skoraj in poštne pošiljke, ki dojdejo na pošto v Krško vasi, mora potem raznesti poštni sel, ki dohaja sicer v Cerklje vsak dan, v vse druge vasi pa le 4 krat na teden. — Res smili se nam ta človek, koliko ima vsak dan opravila in hoje, da vse raznese. Mnogokrat pride v Cerklje še le popoldne ob 1., pa tudi ob 2. ali celo ob 3. uri. Od nas pa mora še dalje v druge 1. uro oddaljene vasi in le premnogokrat se dogodi, da pride domov v Krško vasi že prepozno, ko že odide pošta in naša nujna pisma in pošiljke morajo čakati na odpošiljatev še en dan na poštne uradu v Krški vasi. — Največ pošiljatev pa poštni sel sploh ne prinese do nas — razumno, saj ni živina. — Še samo to, da ne govorimo o neštevilnih drugih zaprekah, napravljajo mnogo sitnosti in škode za Cerklje, ker je tu sedež županstva, farni urad, 5 razredna šola, največ trgovcev, obrtnikov ter gostilničarjev. — Vse to je poštni upravi dobro znano, ki tudi priznava naše zahteve, vsaj kolikor je soditi po izjavah g. poštne komisarjeve i. dr. — ali toli potrebne pošte v Cerkljah pa le noče ustanoviti. — Kaj je tedaj vzrok temu odlašanju, ne moremo prav pojmiti, a mislimo, da se ne motimo, da je kriva na eni strani mladočestnost in malomarnost tukajšnjih ljudi, ki sicer v enomer tožijo in zabavljajo na pošto, pa le dalje trpe in in trpežljivo prenašajo vse težnje, na drugi strani pa prizadevanje drugih strank in udeležencev, da si ohranijo poštni urad v Krški vasi, katerim tudi poštno ravnateljstvo več verjame, kar sklepamo že iz izjave neke poštne uradu v Krški vasi prav blizu stoječe osebe, češ: „dokler bomo mi v Krški vasi, ne bo pošte v Cerkljah.“ Tem slednjim le povemo, da jim tega pač ne zamerimo — vsak se mora potezati za svoje interese — toda naše mnenje je, da je pošta tu radi strank in občinstva, ne pa radi poštne uslužbenec, katerim je udobneje službovati v gotovem kraju, kakor kje drugje. Zaradi nas naj ostane pošta v Krški vasi, mi hočemo le svojo.

Slovenski jug.

Balkanska zveza in Bolgari. V novejšem času je prišlo zopet na površje vprašanje o zvezi balkanskih narodov, o kateri se je posebno mnogo govorilo in pisalo za časa aneksijske krize. To, da prihaja to vprašanje zopet na površje, je posledica akcije za doseg grško-bolgarskega sporazuma, kar se — sodeč po mnogih znamenjih — kmalu doseže. Ali vplivnejši bolgarski in grški politiki nočejo sporazuma brez Srbov in Srbije, ker zastopajo popolnoma pravilno mnenje, da imajo vsi trije narodi skupne interese in skupne sovražnike. Zato se

javljajo iz Carigrada, da se sestanejo teh dni zastopniki Srbov, Bolgarov in Grkov pri ekumenskem patrijarhu v svrhu dogovora za sporazum in skupno delo in zdi se, da ni izključena možnost, da se doseže sporazum med temi tremi narodi. Nasprotno tem glasovom pa priobčuje mladoturški list „Rumeli“ neko naredbo glavnega bolgarskega macedonskega odbora, ki je bila najdena pri ubitem vojvodi Apostolovu. Glavni odbor zapoveduje macedonsko-bolgarskim vstašem, da morajo ubijati razum Turkov tudi Srbe brez razlike spola in starosti. Te trditve lista „Rumeli“ potrjujejo naslednja dejstva: V toku poslednjega meseca so uničile bolgarske čete več vasi bosanskih izseljencev, a petkrat so poskušale izvršiti atentate na železniške vlake med Zibevcem in Skopljem, dvakrat celo z uspehom. In vse to se vrši po naredbah glavnega bolgarskega odbora v Sofiji, ker gotovi bolgarski krogi plavajo še vedno v vodah šovinizma in sovražijo krvavo svoje rodne brate. Kedaj pridejo v Sofiji do odločilnega vpliva ljudje, ki hočejo mesto prelivanja bratske krvi, bratski sporazum?

Iz srbske skupštine. Javljajo nam iz Beograda: Zasedanje narodne skupštine je odgojeno radi predstojećih pravoslavskih božičnih praznikov in se odpravi zopet po pravoslavnem novem letu. V poslednji seji je bila sprejeta srbsko-avstrijska trgov. pogodba in sedaj bo Srbija zopet izvažala meso v Avstro-Ogrsko, ali zato ne bo zamenjala trgov v Italiji in Egiptu, ki jih je našla za časa, ko je živela z Avstro-Ogrsko v carinskem konfliktu. Sedanja narodna skupština je po izobrazbi poslancev sestavljena takole: 66 poslancev z akademsko izobrazbo, 5 duhovnikov, 1 učitelj, 2 industrijalca, 2 obrtnika, 38 trgovcev, 15 ekonomov, 1 kavarnar in 30 kmetovalcev. Skupština je torej sestavljena iz vseh družstvenih slojev v državi; kmetovalcev je približno ena petina.

Ureditev črnogorsko-turške meje. V zadnjem času so se dogajali na črnogorsko-turški meji večkrat boji med črnogorskimi in turškimi vojnimi oddelki, ker meja ni bila povsod natančno določena. Sedaj poročajo iz Carigrada, da je odpotoval skaderski valija (namestnik) Bedri-paša na Cetinje, kjer bo nadaljeval dogovore z generalom Jankom Vukotičem o stalni ureditvi obmejnih vprašanj.

Splošni pregled.

Prestolonaslednik in Madžari.

Med prestolonaslednikom in Madžari ni bilo nikdar posebnega prijateljstva in posebno Madžari niso bili s prestolonaslednikom nikdar posebno zadovoljni. Zadnje čase se je skušalo vzbuditi pri Madžarih zaupanje do prestolonaslednika in ta namen je imelo tudi zadnje potovanje prestolonaslednika v Budimpešto in njegov

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

(203)

„Beatrice!“ je vzklilni starec začuden. „In ti praviš, da jo jaz lahko rešim? ...“
„Poslušajte,“ je povzela Maga naglo ... „Umrili ste mater ... hčer pa lahko rešite in jo morate rešiti ... Beatrice je bila ugrabljenka iz Monteforta ... Ali veste, kdo jo je ugrabil? ... Lukrecija!“
„Lukrecija! ... To je v resnici čudno ...“
„Ugrabljenka Beatrice je bila nato odpeljana v ta grad, kjer je zdaj zaprta — v ta grad, čigar praga odtlej ni prestopila ... Recite besedo, uklonite svojo hčer Lukrecijo vaši volji, in Beatrice bo svobodna.“
„In če nočem? ...“
„Rekla sem vam, da vam predlagam zameno: vaše življenje za Beatricino ... Življenje za življenje! ... Ako vidim Beatrice svobodno stopiti na ladijo, ne da bi se ji bilo zgodilo kaj žalega, je vaše življenje brez skrbi ... Drugače pa vas ob tej uri nihče več ne more oteiti smrti.“

Stari Borgia se je stresel.
„Rešil bom Beatrice!“
„Ali prisegate? ...“
„Prisegam na Evangelije in na sveti križ ...“
„Torej ste rešili,“ je dejala Maga počasi ... „Ako verujete v Boga, zahvalite se mu, da vam je dal priložnost zamajati vaše življenje za življenje drugega človeka!“
Papež je hotel še dalje izpraševati čudno starko. Toda ona se je naglo obrnila v stran ter izginila v noči. Papež je ostal par minut kakor pribit na mestu; ves se je stresel, prestrašen in začuden obenem. Nato je poklical abata Angela.

„Prav si imel“, je dejal hladno. „Čisto nenevarna rečica je, ki me je prišla prositi za milost.“

„Pa jo je vaša Svetost uslišala?“
„Saj sem ti rekel, Angelo: deliti milost in odpustiti je človeku veliko veselje. „Toda“, je dodal nenadoma, kakor da mu je šinila sumnja po glavi, „ti potemtakem poznaš to žensko? ...“

„Jaz? ... Nikakor ne!“
„In vendar ... saj si rekel ...“
„To sem si samo mislil, sveti Oče.“
Papež je ošinil lektorja-ljubimca z nezaupnim pogledom. Toda ta je kazal tako naiven obraz, da je morala sumnja takoj izginiti.

„Vrniva se!“ je dejal stari Borgia. „Bojim se, da dobim malarijo“, ako ostanem predolgo zunaj ...“
In z vso naglico je stopal proti gradu, dočim si je abate Angelo, ves poražen, globoko vznemirjen in zmeden, zastavljal tesnobno vprašanje:

„Kaj mu je neki pravila? ... Kaj se je zgodilo? ... Ali me je ovađalo? ... V tem slučaju je po meni!“
Pogledal je okrog sebe. Toda že sta stala pred vrati gradu. Lukrecija, obdana od stražnikov s plamenicami, jima je stopila naproti.

Ko je zagledala očeta, so se ji nagloma skrčile obrvi, kar je bilo pri njej znamenje velikega razočaranja. Ali se je mar že nadejala, da ga ne vidi več? ...

„Ah, oče!“ je vzklila. „Pravkar sem vas hotela iskati ... Tako sem se že vznemirjala!“
„Dobra Lukrecija! Nikdar nisem bolje znal ceniti tvojo otroško vdanost, kakor v tem trenutku ... Pojdi z menoj, dete moje; o važnih rečeh se imava pomeniti.“

Papež se je v spremstvu Lukrecije vrnil v svoje prostore. Abate Angelo je smuknil za njima ...

LXVII.

O b u p.

Rosa Vanzoza je zadala Ragastensu strašen udarec, ko mu je naznanila bližnji prihod Cezarja Borgia. Ubogi vitez je bil izprva kakor ob pamet. Zdej mu je prihajala jasnost o strašni resnici in o načinu maščevanja, ki si ga je bila Lukrecija pripravila.

*) Zolta mrljica.

Ribič, ki se je dotaknil njegove roke ter ga zaprosil, naj gre z njim, ga je vzdramil iz te duševne ubitosti. Ragastens je ubogal kakor mrtev stroj.

Vsa koča je sestojala iz dveh prostorov. Prvi — tisti, kamor sta bila stopila Ragastens in Spadacappa — je služil hkratu za kuhinjo, spalnico in obednico. Drugi prostor je bil za shrambo ter ves nabasan z dračjem za kurjavo in z mrežami, ki so visele od stropa.

Ribič je razmetal naložene butare dračja — ter odgrnil vrata na podu, ki so bila zakrita z jadrinastimi cunjami. Odprl je ta vrata, spustil je po stopnicah navzdol ter dospel tako v srednjeveliko klet. Ta klet se bila v primeri z ubožnostjo koče naravnost razkošno opremljena. Stale so v njej tri železne postelje, miza, več stolcev in omara z živili. Očividno je bilo, da je ta klet služila in še služi kot tajnostno zavetišče. Pa komu? ... Ragastens se tega niti vprašal ni. Zahvalil se je gospodarju, ki je bil videti zelo molčeč ter odgovoril samo to:

„Tukaj ste varni ... Toda ne hodite odtod, razen ponoči.“

Ragastens se je vrgel ves oblečen na eno izmed treh postelj, dočim si je Spadacappa postregel z drugo.

Lahko si je misliti, kakšne misli so polnile vitezovo glavo. Toda njegova praktična narava je kmalu nadvladala; velel si je, da je treba najti rešitev iz tega žalostnega položaja. Dobra ura borbe proti brezupih je storila, da je bil zopet če ne potolažen — potolažiti se mu ni bilo mogoče — pa vsaj krepak in pripravljen za dejanje.

Skočil je s postelje in nehote pomignil Spadacappi. Toda zvesti oproda je spal globoko spanje. On pač ni bil zaljubljen!

Ragastens ga je gledal z zavistnim očesom. Nato, ne da bi ga dramil, se je vrnil v pritličje ribiške koče, kjer je našel ribiča pri krpanju mreže, s katero je hotel iti zarana na ribji lov.

„Kje je tista, ki sem pravkar govoril z njo?“ je vprašal vitez možaka.

„V izbi, kakršna je vaša.“

„Ali veste — ali je za več dni tu?“

(Dalje.)

prvi državni čin v delegacijah. O tej priliki se je tudi mnogo pisalo o razmerju med prestolonaslednikom in Madžari. „A Nap“ prinaša interview Rummerskircha, ki pravi: Po mojem mnenju ni pametno, da gotov del madžarskega časopisja neprestano intrigira proti prestolonasledniku in razširja o njem neresnične vesti, ter mislim, da vrši to časopisje samosebi, domovini, prestolonasledniku in dinastiji prav slabo službo. Prestolonaslednik ni sovražnik Madžarov. Res je, da ne prebiva rad na Ogrskem, to pa zato, ker ga časopisje rado napada in se skuša na ta način umakniti napadom. Kar se klerikalizma tiče, se mora priznati, da je prestolonaslednik zelo pobožen, toda to s politiko nima nič opraviti. Ako bodo Madžari izpremenili svoje mnenje glede prestolonaslednika, bodo v njem našli prijaznega vladarja, in dolžnost časopisja je, da že sedaj ustvari tako razmerje med prestolonaslednikom in Madžari, kakršno je potrebno za bodoče čase. — Iz tega in iz drugih člankov v madžarskem časopisju se jasno vidi nameni, ki pa morda ne bo tako kmalu dosežen.

Vasičeva obsodba potrjena.

Apelacijsko sodišče je potrdilo obsodbo, s katero je bil Vasič obsojen na pet let ječe. Mislijo se je, da se bo kazen celo povečala na 13 let. Apelacijsko sodišče pa je obsodbo potrdilo.

Aehrenthal.

„Echo de Paris“ naznanja Aehrenthalov odstop in pravi, da Nemčija pri tem igra svojo ulogo. Sestanek v Skiernevicah je imel odločiti njegovo usodo. „Echo de Paris“ je organ, ki stoji z Rusijo v ozki zvezi, zato nemški listi pišejo nasprotno, da bi šel Aehrenthal za Izvoliskim in da je želja Rusije, da Aehrenthal odstopi. Kakor se vidi, je to le kombiniranje, brez gotove podlage in je negotovo prav tako, kakor je negotovo, ali pojde Aehrenthal z vodilnega mesta avstrijske zunanje politike ali ne. Kajti mož, ki je postal Vasičeva afero ima trdna tla pod seboj.

Rusija in Perzija.

O napetosti med Rusijo in Perzijo se poroča iz Petrograda, da je treba pričakovati zelo pomembnih dogodkov v najkrajšem času. Zadnja poročila javljajo, da je v deželi zavladala popolna anarhija. Povsod se pojavljajo poboji in ropi, uradi so izgubili vsak ugled. Razmerje med Rusijo in Perzijo je tako napeto, da se bo težko dolgo vzdržalo brez izpremembe. Bati se je, da bodo vsemu temu sledile zle posledice.

Portugal.

Poročila o novem preobratu na Portugalskem so bila neresnična in pretirana. Gotovo je stalna želja konservativnih, klerikalnih in nazadnjaških elementov, da bi vzbudili med ljudstvom doma in med drugimi narodi nezaupanje do mlade republike. S starim režimom zavožene razmere se ne dajo takoj popraviti, ker je vsak prehod težak. Zato so skušali gotovi elementi diskreditirati vlado in posamezne osebe. Tudi zadnja poročila so prišla iz Madrida in iz Londona, kjer so se zbrali prijatelji starih časov. Kakor sedaj poročajo listi, ni nikakega strahu za nove nemire, nasprotno se razmere normalno razvijajo. Republika stranka sicer ni enotna, vendar obvlada situacijo. Med delavstvom se tuhtint pojavijo nemiri, vlada strogo pazi, da se vzdrži mir, dokler se ne uredi razmere.

Boji med San Domingo in Haiti.

Na meji med San Domingo in Haiti so nastali novi boji, ki se ponavljajo že nekaj dni.

MALI LISTEK.

Pismo iz Prage.

„Praga“ in ne „Krakov“ postaja bojni klic akademije mladine. Slovensko dijaštvo si je na jasnem povedalo je svoje mnenje na mah, ko se je vrgel v Prago v javnost. Vemo vsi, da napravimo v uresničenjem stolic tamkaj velik korak nazaj, ki je tudi lahko usodepoln. In vidimo tudi da dijaštvo to instiktivno čuti, ker je slovenska kolonizacija Krakova napravila popolno bancarotto. Napredni Poljaki sami se izrekajo na shodih proti takemu početju.

Pa tudi taktično zgrešeno se mi zdi pehanje za Krakovom. Koncentracija slovenskega dijaštva v Pragi dela vladi velike skrbi. Saj se ne čudimo.

Tu se spoznavajo vsi rodovi med najnaprednejšimi Slovani. Studentstvo se svrgaja v popolnoma drugem miljeu-ju, kakor je to vladu ljubo, ki tiči še do vratu v jožefinski propagandi in udeleževanju germanizacije. Teorija, ki jo je postavil Samassa v svoji knjigi, (Völkerstreit im Habsburgstaat.) se izvršuje; pravi: Ker se je slovanski element z aneksijo silno pomnožil, zrastle

Bav-bav v Kranju.

V nedeljo zjutraj, tako-le okoli devete, sem šel iz kavarne „Evrope“ domov spati. Tik pred mano je izšla iz kavarne lepa mlada dama v družbi dveh gospodov in je — po stari ljubljanski navadi — prav lepo nemškutarila.

Nisem se na to niti oziral, ker sem navajen slišati iz ust „zavednih“ slovenskih dam milodoneči „hindhondr“ in tudi zaspan sem bil, ali eden daminih spremljevalcev me je zapazil in rekel tiho: „Pst, Bav-bav je tukaj!“

Slišal sem te besede in sem se smejal v sebi, ker se me ljudje tako bojiijo, a jezil sem se tudi, ker sem videl, da se naši nemškutarji in nemškutarice zavedajo, da ni prav ako nemškutarijo in vendar se ne morejo tega odvaditi.

Ko sem ob dveh popoldan vstal, sem se zopet spomnil na prizor pred „Evropo“ in ker sem se dobro naspal, sem bil dobre volje, pa sem sklenil, da ne bom na novo leto strašil Ljubljancev; odpotoval sem s prijateljem v Kranj.

Pri „Stari pošti“ sem kosil, ker vstal sem — kakor sem že rekel — ob dveh popoldan, na kosilo pa ne morem iti naravnost iz postelje. Bil sem torej lačen in jedel sem z izrednim apetitom, kar vstopi v restavracijo nek gospod z dvema damama in tremi otroci in cela ta družba je naravnost nesramno nemškutarila: za vsakih pet slovenskih besed petindvajset nemških! Pa ne samo obe dami nego gospod in otroci tudi!

Začelo mi je slabo prihajati in tudi moj prijatelj, Srb, ki je hotel videti „zavedni“ Kranj, je postajal vedno bledejši v obrazu. Poklical sem hitro natakarico, da bi plačal in sem zahteval računski listek Ciril-Metodove družbe. Mislite, da sem ga dobil? Kaj še, gospodična menda, niti vedela ni, da sploh egzistirajo kakšni računski listki Ciril-Metodove družbe, ker v Kranju menda sploh ni tako zavednih ljudi, da bi v gostilnah zahtevali te listke.

Velika je bila moja jeza in na ulici sem tako preklinjal, da bi vsaka tercijalka, ako bi me slišala, umrla od strahu.

Blažena Ljubljana, sem si mislil; tam nemškutarijo razun Johanna Lauterja samo nekatere narodne dame in zavedne gospodične, na deželi pa rodoljubi menda kar tekmujejo v nemškutarenju!

V kavarni Jäger sem se malo potolažil, ker sem tam našel nabiralnik Ciril-Metodove družbe, a pri „Novi pošti“ sem se popolnoma potolažil, ker so me zelo prijazno sprejeli in ker nisem nobene nemške besede slišal.

Taka je bila moja novoletna ekskurzija v gorensko metropolo, ki je po noči tako temna, da nisem mogel najti kolodvora in sem si moral vzeti izvoščeka, da se pri Kranjski petrolejski ulični „razsvetljavi“ ne bi — izgubil.

Bav-bav.

DNEVNE VESTI.

Velik javen ljudski shod v Mestnem domu sklicuje na sv. Treh kraljev dan „Izvrševalni odbor napredne stranke“. Deželni odbornik dr. Ivan Tavčar bo odgovarjal deželnemu glavarju pl. Šukljeju radnovega cestnega zakona. Prof. Reissner pa bo govoril o važnejših občinskih zadevah s posebnim ozirom na prihodnje volitve v Ljubljani. Dolžnost naprednjakov je, da se tega shoda v najlepšem številu udeleže. Na praznik torej vsi na shod!

Radovedni smo, kaj store klerikalci? Na drugem mestu prinašamo tolovajstva, ki so jih uprizorili Nemci nad kočevskimi Slovenci. Kdor ni bil

sam priča teh izgrediv, si sploh predstavlja ne more, kaj je počela z nami kočevska nemčirska svojat. Najhuje je seveda prizadel kaplan Kopitar, ki mora biti po poročilih sodeč, vrlo narodna slovenska duša. Sveta dolžnost klerikalcev, ki imajo v deželi vso moč in odgovornost v rokah, je, da se zavamejo za kočevske Slovence in da se potegnejo osobito za svojega pristasa kaplana Kopitarja. Njihova dolžnost je, da takoj z vso odločnostjo zahtevajo najstrožjo sodnijsko preiskavo. Slovenci so bili za septemberske dogodke tako kruto kaznovani, a niso zagrešili niti stoti del tega, kar sedaj nemčurji v Kočevju. Radovedni smo, kaj store klerikalci?

Meso zopet dražje. S včerajšnjim dnevom se cene mesu zopet poskočile tako, da stane sedaj goveje meso I. vrste 1.80 K, II. vrste 1.60 K in III. vrste 1.40 K. Gospodinjne so zapuščale mesnice prav ksilih obrazov, ko so dobile od mesarjev za novo leto tako žalostno novico. Kakor kaže, pa mesne cene še nikakor ne ostanejo na tej višini in imajo tendenco se zopet zvišati. V kolikor se da v naprej z ozirom na tržne razmere sklepati, bodo cene še tekom meseca januarja poskočile na 2 K za I., 1.80 K za II. in 1.60 K za III. vrsto.

Ali je res vseeno? Na klerikalnem shodu v Trnovem je klerikalni deželni poslanec trdil, da v Ljubljani ni masa prebivalstva konsument za meso in da je za Ljubljance vseeno, če je meso za par krajcarjev pri kilogramu ceneje ali dražje. Včeraj so se zopet povišale cene mesa. Ni danes gospodinjne v Ljubljani, ki bi tega povišanja ne čutila, pa naj bi bila še tako imovita. Niže sloje pa dela povišanje mesnih cen naravnost obupne. Košček mesa je od dne do dne manjši. Že sedaj ga dobi na krožnik navadno le mož, drugi člani rodbine se morajo zadovoljiti le z juho. Če bo šlo tako naprej, bodo morali ljudje že juho popolnoma opustiti. Že sedaj pijejo za zajtrk kavo, za večerjo kavo. Mar naj še opoldne živimo od kave. Sedaj zopet čutimo, kako nesramno se je Pegan norčeval iz Ljubljancev, ko se je upal na javnem shodu trditi, da je vseeno, če se meso za par krajcarjev podraži.

Razmere v ljubljanski deželni porodnišnici. Razmere v ljubljanski deželni porodnišnici so, kakor se nam iz več strani poroča, skoraj neznosne. Ne samo prva, še bolj pa druga babica gleda samo na to, katera ženska prinese s seboj več denarja. Ti dve babici šikanirata stranke kolikor morete. Večkrat se zgodi, da ženske, h katerim prihajajo stranke, polglasno obkladajo z vsemi mogočimi psovkami. Kake razmere vladajo v tej porodnišnici, nam jasno priča sledeči slučaj: Meseca septembra l. l. je povila neka ženska deklica, ki je ves dan spala in šele enkrat v jutro pila. Ko ji naslednjega dne prinese babica otroka nazaj, se je ženska takoj zdelo, da ima otrok večje laske; a vendar, kako naj bi poznala otroka, katerega je šele enkrat videla. Babica razvije otroka in vpraša: „Ali nimate vi punčke?“ na kar je ženska pritrdila. A pozneje se je izkazalo, da je babica materi prinesla čisto drugega otroka, moškega spola. Naravno, da so se vse ženske smejale in delale razne dovpite. Sedaj naj si pa slavno občinstvo predstavlja, kake posledice bi to lahko imelo za ubogo žensko. Nastal bi popolnoma lahko družinski razdor, ki se ne bi moglo nikdar poravnati. In kdo bi bil tega kriv? Opozorjamo vodstvo porodnišnice o teh razmerah, katere mu gotovo niso znane.

Klerikalci in koroški Slovenci. Včerajšnji „Slovenec“ se je vendar

enkrat spomnil, da se tudi na Koroškem nahajajo Slovenci. A kar je še posebno čudno, pobija „Slovenec“ v svojem uvodnem članku raznarodovalni pomen nemških šol na Koroškem, kar je naravnost smešno. Vsak trezen človek ve, da so ravno nemškutarske šole oni element, ki so potujčile že toliko Slovencev, in to najbolj ravno na Koroškem. Pisec članka povdarja, da bo Slovenstvo na Koroškem rešila le katoliška organizacija. Člani katoliških organizacij so baje politično in kulturno tako izobraženi, da nikdar ne pošljejo svojih otrok v nemške šole. A izkušnja kaže ravno nasprotno. Vsak napol izobraženi človek dandanes že ve, da je klerikalcem narodnost deseta briga, oziroma da klerikalci narodnosti sploh nečejo priznati. Klerikalizem je bil, je in bo še vedno skrajno internacionalen. — Njegovo geslo je le: V boj za krščansko vero. Koliko briga naše klerikalce narodnost, je najbolje pokazal voditelj slovenskih klerikalcev, dr. Šusteršič, ki je celo v slovenski Ljubljani poslal svoje otroke v nemške šole. Korošci se imajo ravno dr. Šusteršiču, oz. politiki slovenskih klerikalcev zahvaliti, da so danes izročeni Nemcem na milost in nemilost. Znano je, da koroški Slovenci, odkar so zabredli v klerikalno politiko, vedno bolj nazadujejo, kar so pokazali že številni slučaj. Dokler so stali samo na narodnem stališču, so imeli vsaj nekoliko pravic na Koroškem, dočim so dandanes popolnoma brezpravni na vseh poljih. Sicer se mora pa vsakdo, kdor bere, s kako vnmemo se poteguje glasilo nemškutarskega ljubljanskega škola dr. Jegliča zadnje dni za Slovence smejati v obraz tej hinavski klerikalni politiki.

Notica „Goljufile pri ljudskem štetju“. V je toliko napadna, ker se je pomotoma zvrnila krivda na vrtarja. Kakor smo se prepirali, je vse osebe vpisane, kakor je samo označilo svojo narodnost.

Osebnosti. C. kr. rudniški oskrbnik Josip Kopač in oskrbnik Anton Schneider sta imenovana nadoskrbnikom na dosedanjem mestu. — Gosp. Engelbert Gangl, učitelj na pripravljalnem razredu c. kr. državne relike v Idriji, je pomaknjen v IX. činovni razred.

Javno predavanje „Akademije“. Jutri, dne 4. januarja t. l. se vrši ob 8. zvečer v veliki dvorani „Mestnega doma“ javno predavanje „Akademije“. Predava gospod pisatelj Etbin Kristan o Levu N. Tolstemu. Vstop prost.

Slovensko deželno gledališče. Danes, v torek se poje (drugič za par-abonente) Kálmánova velepriljubljena vojaška opereta „Jesenski manever“. — Prihodnja dramska noviteta bo izvrstni, velezanimivi psihološki igrokaz „Zavetje“, spisal Dario Miodem. — Prihodnji teden Webrova romantična opera „Carostelec“. — Opereta pripravlja Albiničeva „Barona Trenka“.

Žrebanje ljubljanskih srečk. Včeraj dopoldne se je v prostorih mestne blagajne vršilo 46. žrebanje srečk ljubljanskega loterijskega posojila. Predsednik komisije je bil vladni komisar vladni svetnik vitez Laschan pl. Moorland, člana komisije magistratna svetnika Evgen Lah in dr. Milutin Zarnik; zapisnikar je bil notar Ivan Plantan. Ko je komisija konstatovala, da so pečati in zaklep žrebalnice nepoškodovani, pričel je deček sirota Štefan Žlebnik dvigati številke. Z napeto pozornostjo se je pričakoval glavni dobiček v znesku 50.000 kron; zadela ga je srečka številke 32607. Nadalje so zadele večje dobitke naslednje številke, in sicer: št. 58167 3000 K, št. 70479 2000 K, številke 12127, 12857, 3038, 2472 in

veškega. Sloni na prevelikem zaupanju in verovanju v gotovo stvar, ki se pozneje izkaže za nepravno in neresnično. Perverzno pa je, da tako goreče naši diplomati verujejo v resničnost stvari, ki so jih sami „mojstersko“ ponaredili in zveržili. Tako se vrsti Nastić s Vasičem, v Ljubljani delajo bombe in Friedjung dokazuje in Chlumetzky, slab sin dobrega očeta, triumfuje že eno leto v svoji rumeni reviji nad lažjo. In ker se je tudi v Pragi pojavil Jugoslovan, in ker je od tu izšlo edinstvo srbsko-hrvatsko in ker no, ker je se mora iz principa delati zgago, se je naročilo policiji, da igra agenta provocateurja. In iz principa se šikanujejo poedinci in cele korporacije v večno čast... J. M.

Slovenski Branik.

Prva številka „Slovenskega Branika“ je izšla in prinaša sledečo vsebino: Leo Brunčko: Poglejte o manjšinah. A. B. O ljudskem štetju. Skrajšane šolskega obiska na Koroškem. R. O. Iz beneških Slovencev. Družba sv. Cirila in Metoda. Branibor. Z narodnega bojišča. Obrambno delo naših bratov.

39782 po 1000 K, številke 47827, 9274, 71515 in 18214 po 600 K, ostalih 788 izžrebanih števil pa vsaka dobiček 60 K. Dobitki v skupnem znesku 109.680 K zapadejo v izplačilo pri mestni blagajni dne 2. julija letos.

Okrajna bolniška blagajna je z novim letom dobila svojim članom dobavljanje zdravil v vseh šestih lekarnah. Do sedaj jim je bila samo ena na razpolago.

Divji lovci. Pred kratkim sta bila na poljih v bližini mestnih vodovodnih naprav pri Klečah opažena dva fanta, ki sta zasledovala divjačino. — Eden izmed njiju je bil oborožen z lovsko puško. Tatinska lovca sta v kratkem času zapadla tri zajce, jih ustrelila in nato v predpasniku pri belem dnevu nesla domov. Oba divja lovca so izročili sodišču.

Stekel pes. Pred par dnevi je v okolici mesta Idrije neki stekel pes ranil več ljudi, ki so se morali vsled odredbe okrajnega glavarstva v Logatcu takoj odpeljati v Pasterjev zavod na Dunaj. Psa so sicer ustrelili, a po neprevidnosti vrgli v Idrijo, tako da se sedaj ne more dognati stopnja njegove stekline. Vsi psi, ki so prišli v dotiko z bolnim psom so bili izročeni konfederu. V krajih, kjer se je klatil pes, je okrajno glavarstvo v Logatcu proglasilo kontumac.

Zloben ključavničarski pomočnik. Ključavničarski mojster Anton Prebil na Glincah je dne 24. decembra 1910 odpovedal svojemu pomočniku Ivanu Pancetu službo. Razjarjen radi tega, je prišel Pance popoldne, ko je bil mojster odsoten, v delavnico in se pričel tamkaj z drugimi pomočniki prepirati. Ker se pa slednji niso dosti zmenili zanj, je postal še bolj srdit in razbil eno šipo, eno svetilko in steklenico piva, nakar je pobeignil. Nasilnež se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Aretrirani tatovi. Te dni je prišel v Ljubljano 18letni brezposelni hlapec Ignacij Vrtačič iz Pristavice pri St. Jerneju na Dolenskem, iskat službe. Nastanil se je v nekem izkuhu in se tamkaj hitro sprijaznil z nekim priznanim tatom iz Ježice. V petek ponoči sta oba prenočila pod nekim kozolcem na Zaloški cesti, kjer ju je naslednjega dne radi sumljivega obnašanja stražnik ustavil in aretiriral. — Pri preiskavi je našel stražnik pri Vrtačiču srebrno žepno uro z veržico, dalje samokres s 50 patroni in denarnico, v kateri je imel 24 K 54 h denarja. Pri zaslišanju je Vrtačič priznal, da je uro ukradel svojemu gospodarju v Stari vasi pri St. Jerneju, samokres pa je baje kupil v Novem mestu. Izročili so ga pristojnemu sodišču, njegovega tovariša pa odgonskim potom poslali v domačo občino. — 67letni že večkrat predkaznovani delavec Valentin Kušar iz Jarš se je v soboto vtihotapil v neki hlev na Marije Tezeje cesti in ukradel hlapcu Viktorju Vidmarju hlače in telovnik, hlapcu Jakobu Erjavcu popolnoma novo obleko, hlapcu Ivanu Vidoviču pa hlače in eno srajco. Toda ta ni imel sreče. Na Dunajski cesti ga je ustavil stražnik, ki ga je aretiriral in izročil deželnemu sodišču. — V soboto predpoldne je bil v Prečni ulici aretiriran radi tatvine hlapec Matija Tomec iz Švice pri Dobrovi in izročen pristojnemu sodišču.

Vojaški begunec. Včeraj je skušal pobeigniti od vojakov neki vojak sanitetnega oddelka. Preoblekel se je v civilno obleko in hotel popolnoma na tihem uiti, kar se mu pa ni posrečilo. Ko so ga vojaki 17. pešpolka lovili, se je skril v neko hišo nasproti Sv. Petra mostu in nato pobeignil proti Gruberjevemu prekopu, kjer so ga vojaki končno vjeli in odpeljali v vojašnico.

Najdeno. Trgovski vajenec Alojzij Hočevar pri trvdki Schneider & Verovšek v Ljubljani je našel eno krono in jo izročil v našem upravnistvu za Ciril-Metodovo družbo. Hvala lepa!

Zgubil se je mlad lovski pes srednje velikosti, rujave barve z belimi progami na prsih in nogah. Odda naj se pri I. Rozmanu, Ciril-Metodova ulica 13.

Nemško tolovajstvo v Kočevju.

(Izvirno poročilo Jutra).

Nemci vedno trdijo o sebi, da so „Herrnvolk“ in da teče po njihovih žilah sama čista plemenita kri. To, kar so pa Nemci in nemčurji počeli v nedeljo v Kočevju pa spričuje da imajo Nemci še veliko divjaške narave v sebi in da niso nič manj surovi in podivjani kot zamorci, ki se ljudi jedo. Nemci so se pred dvema leti zgražali nad septembrskimi dogodki v Ljubljani, a ljubljanske demonstracije so bile naravnost elegantne v primeri s posurovelim tolovajstvom kočevskih nemčurjev.

Slovenci v Kočevju se tudi začenejo polagoma zavedati svojega pokolenja in nehavajo biti iz-

je tudi izredno centrifugalna sila. Da telo ne bo njena igrača, moramo zvečati os in to tvorijo v Avstriji Nemci.

„Centrifugalne“ sile pa ne tvorijo več posamezni koččki slovenskega teritorija, zakaj vedno večje so vezi med njimi. Slovanstvo nehuje biti fraza: medsebojni stiki porajajo sadove.

Spominjamo se protisrbskih izgrediv v Zagrebu, ostudnega boja dveh bratov. Takrat si je hrvatska in srbska omladina v Pragi podala roke in rekla:

Srbi in Hrvati smo en narod z dvema imeni. In ta akademična mladina je svoje nazore tudi uveljavila v domovini, ko je stopila v javno življenje. Visoko je zapljuskalo po banovalni in rušile so se stavbe, sezidane v sporu srbo-hrvatskem in odmevalo je iz vseh mej. Borba traja še vedno, novi borci prinašajo novih sil in odločitev se bliža...

Poljska šlahta zatira celo lastni rod, pa bi Rusinov ne. Divji boji za pravico divjajo in puščajo za seboj krvavo sled in trupla... Živalski instinkti butajo ob drugega, kajti Zaporozje vstaja in Sič. Strasti mladega vstajajočega naroda so velike... Poljska in rusinska akademična mladina v Pragi pa se posvetuje,

dela in izločuje vse možne diference bodočega javnega delovanja že sedaj v svojem društvu „Unitas“.

Integracija napreduje. Srbo-hrvatski omladini v Pragi se pridružujejo napredni Slovenci. Ne mislim onega navdušujočega bratstva, ki konča že pri tem, ko se zapoje lepa pesem „Slovenac i Hrvat“. Imamo kaj več skupnega, tudi mi moramo izločevati. O gibanju v jugoslovanskem dijaštvu itak drugič.

Vse to vlada opaža in ni ji prav. Postaja nervozna in v ekstazah napravi marsikaj nerodnega. Jugoslovanskemu dijaštvu se mora bivanje v Pragi zagreniti, to je mnenje bivšega ministerskega predsednika, takratnega ministra notranjih zadev in v to je odločena — čuje — praška policija. Jugoslovan je živega temperamenta, policija naj izživa in... resnično se to prakticira. To je izjava dr. Baxa pri praški sodniji. Policija tudi z veliko „lubeznivostjo“ vsako leto enemu ali dvem jugoslovanskim društvom razbrska in konfiscira razne listine in zapisnike, vse v večno čast...

Pravzaprav je krasen krancelj, ki si ga plete avstrijska politika napram Jugoslovanom. Blamaža sledi blamaži, ampak blamaža je končno nekaj člo-

dajce na svoji lastni zemlji. Tekom zadnjega časa so ustanovili „Sokola“, Ciril-Metodovo podružnico, tamošnji kaplan Kopitar pa je pol ure od Kočevja, v Dolgi vasi ustanovil „Izobraževalno društvo“, ki stoji na odločno narodni podlagi in ima namen buditi in z izobrazbo dvigati dosedaj zapuščene in krivico trpeče Slovence. Kaplan Kopitar je menda vrl naroden mož, ki ne dela v Kočevju klerikalne propagande in zatrjuje, da mu gre samo zato, da se bori proti krivicam, ki jih delajo Kočevci Slovincem. Kočevski Slovenci pa kažejo posebno agilnost ravno sedaj ko je ljudsko štetje in bi radi svetu pokazali tudi pravo svoje število. To pa seveda Nemcem ni všeč.

S pomočjo c. kr. okrajnega glavarstva se jim je posrečilo doseči, da se bo vršilo ljudsko štetje v Kočevju v občinski pisarni, samo da bodo vsem Slovincem lažje vpisali za občevelni jezik nemški. Vsi protesti Slovencev so ostali dosedaj brezuspešni. Po našem mnenju se tudi za zadevo ni resno in odločno zavzelo vodstvo S. L. S., ker bi sicer baron Schwarz takoj ukrotil kočevske nasilneže.

Na novega leta dan pa so Nemci in nemčurji v Kočevju aranžirali tolovajstvo, ki je imelo namen ubiti tamošnjega kaplana Kopitarja. Že na Silvestrovo se je po Kočevju prenašala vest, da pride na novega leta dan v Kočevje več kmetov iz okolice, osobito iz Mezina in Selkendorfa. Tudi so na ta predvečer švigali nemškutarski aranžerji tolovajstvo od hiše do hiše, od gostilne do gostilne. Na novega leta dan so čakali, da gre popoldne ob 3. uri kaplan iz župnišča v društven dom. Četrť ure pred tremi so začeli po mestu

trobiti in bobnati.

Vse je drvelo iz hiš in sodrga se je valila proti župnišču koder so pričakovali kaplana. Kakor hitro pa se je prikazal kaplan na pragu začelo se je dvije vpitje.

Heill! Abzug! Pfui! Nieder mit dem Pfaffen!

razlegalo se je po mestu. Vmes pa je kočevski mob tulil, pisal na prste, na piščalke. Nemčurji so skakali kakor pobesneli in vihteli s pestmi in palicami. Vse to se je pa vršilo pri belom dnevu in na tak način, da ni bilo nikogar, ki bi demonstracije ne slišal. Le c. kr. žandarmerija ni bilo blizu da bi razgnala pobesnelo druhl, ki se je nato še razvrstila in spremljala kaplana v sosedno Dolgovo. Med potjo so nemškutari uganjali čudovite stvari. Za kaplanom so nosili **nočno posodo** in iz nje se je širil vonj iz cerkvenega kadila. Igrali so med potjo na harmonike udrihali na rene, bobnali in trobili. Kočevske frajle, med njimi tudi mnogo iz najboljših purgarskih hiš, so se vlekle s fantlini roko v roki ter skupno ž njimi kričale

Nieder mit den Windischen. Verfluchte Pfaffen, Los von Rom

in druge stvari tako, da so bili glasovi že hripavi kakor glas starega psa, ki je že desetletja na verigi za čuvaja.

Pred društvenim domom so Kočevjarji napravili tabor. Prepevali so „die Wacht am Rhein“, „Gott der Eisen wachsen Lied“. Huronski klici Heil Bismark! Heil Alldesland! so se razlegali pred društvenim domom. Godci so seveda me tem opravljali svojo službo naprej. Žandarmerija je bila čisto pasivna in mirno je gledala kako je

fakinaža delala kepe in pobirala kamenje

in se pripravljala za naskok na društveni dom. Ta demonstracija je trajala tako dolgo, da je prišel kaplan v spremstvu dveh Sokolov iz društvenega doma. Zdjaci se je pa vzdignil hrup in krik in vik, kakor da bi spustil z verige samega hudica. Pri tem pa ni ostalo; kajti kmalu je začelo leteti na Slovence kamenje, kepe in pljunki. Palice so švigale po zraku, krivile so se žilovke, pripravljene pa so imele nemškutari tudi **bokserje in revolverje**. Dva žandarja sta jo ubrala naprej in kazala sodrgi pot, dva pa sta šla poleg Slovencev. To pa ni prav nič ovrnilo demonstrantov, da ne bi kaplana tako ne opljuvali, da so se mu

cedili pljunki po obrazu

in da je prišel v mesto vsled neprestanega kepanja čisto moker in zamazan. Nemškutarije ni prav nič ovrnilo, da so korakali žandarji s Slovenci, kajti kaplana so tako nažgali, da čuti močne bolečine po životu in da ga boli tudi oko.

Tako so ravnali in delali Kočevjarji s Slovenci iz Dolge vasi do župnišča, kamor se jim je umaknil kaplan Kopitar, ki je bil čisto brez vsakega varstva. Žandarmerija se je zadržala čisto pasivno, od c. kr. okrajnega glavarstva ni bil nikdo od uradništva navzoč, dasi bi bila dolžnost okrajnega glavarja barona Schönbergerja skrbeti tudi za uradniško asistenco pred tolovaji v tako kritičnem položaju. Nemci so imeli seboj tudi

fotografa.

Otroci, ki so skakali okoli njega so se med seboj menili, kdaj ga bo fotografiral. Dejali so, da ga bo, kadar se mu izpodtakne pred množico in ko pade, iz česar je tudi razvidno, da je bilo tolovajstvo

domenjeno, aranžirano

in da so Kočevci v resnici imeli namen pobiti kaplana na tla kakor psa. Demonstrantom se je pri Erkerjevi gostilni 10 minut pred Kočevjem pridružila tudi **kočevska elita**.

Med demonstranti smo končno videli notarja Karnitschnigga, trgovca Bartolmeja, uslužbenca c. kr. kmetijske družbe Hönigmana, tajnika posojilnice, ribniškega renegata Arka. Menda je bil eden prvih aranžerjev Golfov notarjatski uradnik Alojz Verderber, ki hoče postati za Loyem kočevski župan!

Kaj bo?

Ako imajo klerikalci pri vodstvu svoje stranke količjak narodnega ponosa in časti v sebi, morajo se zavzeti z vso silo za kaplana Kopitarja. Škof in politično vodstvo klerikalcev morajo vstrajati na tem, da se mora dati Slovincem v Kočevju popolno zadoščenje. **Kaplan Kopitar ne sme iz Kočevja!**

Klerikalna stranka mora skrbeti za njegovo in drugih Slovencev svobodo. Če tega ne dosežemo, nas bodo nemškutariji drugi brez pardona pobili. Vodstvo klerikalne stranke pa je dolžno vse potrebno ukreniti, da izgine iz Kočevja

okrajni glavar baron Schönberger,

ki je zakrivil, da so se mogla vršiti taka tolovajstva. Nemškutarijem na ljubo je baje on sam izdal žandarmeriji ukaz, da naj se zadržijo pasivno in naj dela asistenco le pro forma.

Razne vesti.

* **Božično presenečenje.** Bogati berlinski trgovec Schulz je imel prav lepo mlado ženo, ki ga je pa varala s trgovskim sodrušnikom. Schulz ni ničesar slutil in je imel moža, ki je pogosto prihajal v hišo, prav rad. Letos ga je povabil celo na božičnico in mu je položil pod božično drevo precejšnjo vsoto denarja, ženi pa krasno nakitje. Pred večerjo pa se je žena umaknila v svojo spalnico. Mož čaka pol ure, ko je pa le ni, odpre vrata. Žene nikjer, blagajnica odprta in prazna, na mizi pa dopis, v katerem žena pravi, da se ji sveti zakon ne dopade in da je ušla s trgovskim sodrušnikom...

* **Žalosten konec pevca.** Na božični večer so našli v neki ulici na Dunaju na tleh ležati revnega moža. Prepeljali so ga v bolnišnico, in tam je povedal, da par dni že ni ničesar jedel. Imenuje se Adolf Peschier, bil je od leta 1881 štiri leta tenorist dvorne opere in je imel po 12.000 K letne plače. Toda občinstvu njegova umetnost ni ugajala in bil je odpuščen, akoravno je imel jako lep glas. Poskusil je potem drugje, pa nikjer ni šlo; nazadnje je obubožal popolnoma.

* **Na berlinski univerzi** so si zadnjič profesorji segli v lase. Seveda se niso ruvali, kakor se rujejo kmečki fantje, temveč prali so drug drugega v čepirih. Nazadnje pa so izprevdeli, da stvar ne more iti tako naprej in so se pobotali. Takoj po Božiču sta izjavili obe stranki, da obžalujeta medsebojne napade in jih preklicujeta.

* **Cesarjevo božično drevo.** Cesar je praznoval Božič letos pri svoji hčeri nadvojvodini Valeriji v Wallsee. Tja je železnica pripeljala iz prestolonaslednikovega posestva Konopišta prekrasno smreko, t. zv. „srebrno smreko“. Ta smreka je doma v Sev. Ameriki. Pod smreko so postavili božične darove za cesarja. Med drugim je bil tam krasen umetniški predmet: na ploskvi iz ametista dva zlata divja kozla. Nadvojvodinje so dale cesarju dragoceno vezeno za na mizo; vezlo so jo celo leto.

* **Veseli, žalostni in spet veseli dedič.** Na Sveti večer je spustil v neki ulici v Pragi mlad fant strahovite lamentacije. Ljudje so začudeni postajali in fant je vsakemu posebej povedal, da je izgubil 2400 K. Obupanega fanta so vlekli na policijski komisariat, kjer je povedal, da se imenuje Franc Moudry in da je tistih 2400 K bila dediščina, ki jo je ravno prejšnji dan dobil. Ko so ga pa na policiji natančno preiskali so našli ves denar pod srajco. Fant je namreč od veselja nad bogato dedščino pogledal precej globoko v kozarec, v pijanosti je zataknil bankovce pod srajco, pa je potem na to pozabil. Na policiji so mu povedali, da ni vselej dobro, če človek preveč pije, ampak fant je šel, ko je bil spet našel izgubljeno dedščino, vendarle še malo pogledat tja, kjer Bog roko ven moli. Seveda na denar bo odslej bolj pazil.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Sestava novega kabineta.

Dunaj, 2. januarja. Ker je cesar sestavo novega kabineta zopet poveril dosedanemu ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu, se isti danes že ves dan pogaja z voditelji vseh strank glede sestave novega kabineta, o kateri krožijo najrazličnejše vesti. Po najnovejših poročilih se imenuje kot bodoči finančni minister dr. Robert Meyer, kot notranji minister dosedanji naučni minister grof Stürgkh ali pa bivši kranjski deželni predsednik baron Hein, kot naučni minister predsednik „Poljskega kluba“ prof. Glombinski. Če bo pa slednji odklonil to mesto in prevzel raje mesto poljskega ministra Krajana, bo naučnim ministrom najbrže imenovan kak višji uradnik v naučnem ministrstvu. Za justičnega ministra je baje določen dr. Grabmayer. Bienenrth se tudi že pogaja z dr. Brafom, da prevzame ministrstvo za javna dela.

Cesarjevo zdravje.

Dunaj, 2. januarja. Cesar se je včeraj počutil jako slabega. Tudi danes se bolezen ni še zboljšala. Ko so došle na borze vesti o cesarjevi bolezn, so akcije jako padle.

Bobrinski na Dunaju.

Dunaj, 2. januarja. Gališki cesarski namestnik Bobrinski je prišel danes na Dunaj in je dalje časa konferiral s poslancem Glombinskim. Ob 5. uri popoldne je bil sprejet od ministrskega predsednika barona Bienenrtha v posebni avdijenci. Njegov prihod na Dunaj je, kakor se poroča, v zvezi z rekonstrukcijo kabineta.

Granito di Belmonte.

Rim, 2. januarja. Papež je sprejel demisijsko vatikanskega nuncija na dunajskem dvoru, Granita di Belmonte.

Češko-nemška spravna pogajanja.

Praga, 2. januarja. Danes so se v Pragi zopet pričela češko-nemška pravna pogajanja. Češki radikali so po svojem zastopniku poslancu Chocu izjavili, da se sej češko-nemške narodno-politične konference udeležijo le pod tem pogojem, če se jim garantira, da sporazum ne bo odvisen samo od rešitve finančnega, ampak tudi od rešitve jezikovnega vprašanja. Zlasti veliko važnost pa polagajo češki radikali na rešitev vprašanja glede volilne reforme za češki deželni zbor. Poslanec grof Thun je tozadevno stavil v imenu veleposestnikov konkretn predlog. Toda delegati so izjavili, da se v tem oziru ne morejo poprej izreči, dokler se posamezne stranke medsebojno ne dogovore. Radi tega je bila preložena seja na sredo. Da se čimprej doseže končni rezultat, je češki deželni zbor sklican že za prihodnji ponedeljek.

Demisija Canalejasovega kabineta.

Madrid, 2. januarja. Canalejasova vlada je predložila kralju Alfonzu svojo demisijsko. Kralj je sicer demisijsko sprejel, a obenem dosedanemu ministrskemu predsedniku Canalejasu zopet poveril sestavo novega kabineta. Pri tej priliki je kralj izjavil, da se odločno strinja z dosedanjo politiko ministrskega predsednika Canalejas in mu izrekel svoje popolno zaupanje. Obenem ga je protil, naj še v naprej dela v tem smislu kakor dosedaj in izvede reforme, ki bodo v resnično korist španskemu narodu. Dejstvo, da je kralj Alfonz Canalejasu zopet poveril sestavo novega kabineta, je izvalo po vsej Španiji veliko veselje in splošno odobravanje, le klerikalcem to nikakor ni po godu.

Stavka krojaških pomočnikov na Dunaju.

Dunaj, 2. januarja. Danes je pričelo na Dunaju nad 8000 krojaških pomočnikov s stavko in sicer vsled tega, ker jim mojstri nočejo povišati plače. Včeraj so imeli po celem Dunaju nebroj shodov, na katerih so izjavili, da toliko časa ne bodo prenehali s stavko, dokler mojstri ne bodo ugodili vsem njihovim zahtevam. Pogajanja med mojstri in pomočniki so se že pričela, a niso imelo dosedaj nikakega uspeha.

Potovanje kralja Petra in princa Danila.

Belgrad, 2. januarja. Srbski kralj Peter odide takoj, ko se vrne prestolonaslednik Aleksander iz Riviere, v Rim. Ob istem času, ko bosta šla kralj Peter in prestolonaslednik Aleksander v Rim, odpotuje tjakaj tudi črnogorski princ Danilo. Oba prestolonaslednika odideta nato skupno v Petrograd, kjer se bosta mudila dalje časa. Zatrjuje se, da je njihovo potovanje v zvezi z ženitvijo prestolonaslednika Aleksandra.

Razkritje novih falzifikatov.

Belgrad, 2. januarja. V tukajšnjih informiranih krogih se zatrjuje,

da je prišla srbska vlada na sled novim falzifikatom, ki izvirajo direktno od avstrijskega poslanika v Belgradu, grofa Forgacha. Razkritja so baje velikanske važnosti in naravnost škandalozna. Današnja „Tribuna“ obeta škandalozna razkritja. Govori se, da je imel grof Forgach v Zemunu na avstrijskih tleh celo tovarno, ki se je pečala samo z izdelovanjem raznih falzifikatov.

Nezgoda italijanske kraljice Jelene.

Rim, 2. januarja. Ko se je včeraj zvečer italijanska kraljica Jelena poslovila od svojih otrok, se je med tem, ko je šla po stopnicah navzdol, tako nesrečno spodtaknila, da si je zvilav levo ramo. Vendar je bila na veselicah popolnoma vesela in mirna. Domneva se, da bolezen ni nevarna, in da bo kraljica v najkrajšem času odzdravla.

Konferenca barona Bienenrtha.

Dunaj, 2. januarja. Ministrski predsednik baron Bienenrth je danes sprejel poslance dr. Chiarija, Glombinskega in dr. Geßmanna v posebni avdijenci. Zlasti konferenca z dr. Geßmannom je trajala jako dolgo.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Mali oglasi.

Izvrsten brinjevec

ima L. Šebenik v Spodnji Šiški.

Gospodilna sprejme takoj meblvano ali nemeblvano mesečno sobo s hrano ali brez hrane. Ponudbe s ceno, sprejema inšerati biro „Jutra“.

Češko brilete in kosovni premog, najboljši in najcenejši kurivo za peči, podkurilna drva nepotrebna, (navodilo zastoj), priporoča po najnižji ceni Češko skladišče premoga, Nova ulica št. 3.

Mesečna soba

se išče.

Ponudbe pod „Soba“ na upravništvu „Jutra“.

Slovenci, rabite samo edino



Prodaja se kos po 20 in 30 vin, najboljša vrsta za negovanje polti kos 70 vin.

Na debelo v Ljubljani pri trvdkah Agro-Merkur; Fr. Iglič; Ivan Jelacin; Ant. Krisper; T. Mencinger; J. Perdan; A. Šarabon; Anton Škof. — Na drobno v Ljubljani pri trvdkah: Iv. Bonač, Šelenburgova ulica; Fr. Česnovar, Dolenjska cesta; Emil Dobrič, Prešernova ulica; Kati Držaj, Florijanska ulica; J. Krivic, Dunajska cesta; Jak. Oblak, Pred škofijo; Matej Orehek, Kolodvorska ulica; Ivan Podboj, Sv. Petra cesta; Fr. Sarck, Marije Terezije cesta; B. Sevar, Sv. Jakoba trg; Mg. Ph. R. Sušnik, Marijin trg; A. Sušnik, Zaloška cesta; Jos. Šporn, Sv. Petra cesta; J. Tavčar, Stari trg 30; F. Terdina, Stari trg. V Gorici: Toroš, Drobnič in dr.; Ivančič & Kurinčič; Jos. Kutin in Alb. Tušar. V Kamniku: Ant. Slatnar. V Kranju: Z. Krajnc; Jos. Likozar; J. & A. Majdič; Pet. Majdič; J. Ev. Potrebini. V Litiji: F. Lajovic in sin. V Spodnji Šiški: Mar. Podvornik. V Postojni: Ant. Bolč; Jer. Kogej; G. Pikel. V Radovljici: O. Homan. V Tolminu: A. J. Vrtovec; Henr. vit. pl. Zierfeld. V Trbovljah: Iv. Kramar. V Zagorju ob Savi: Rud. Ahčan.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebsčin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v školjicah.

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik. z oljnatim in krednim temeljem. Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Ado aptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklastega kleja.

Diplomirani krojač Anton Presker

Ljubljana, Sv. Petra cesta 14

priporoča svojo krojačnico in veliko zalogo oblek.

Alfonz Breznik

c. kr. zapiseženi izvedenec in učitelj „Glasbene Matice“.

Ljubljana, Kongresni trg 13, (poprej Gradšče 11).

Prva, najstarejša, največja in edina domača tvrdka vseh glasbenih instrumentov, strun, (tudi specialitet) in muzikali. Najraznovrstnejša izbira in najcen.

Izposojalnica prvovrstnih klavirjev in harmonijev. — Prodaja na najmanjše obroke. — Ugodna zamena. — 10 letno jamstvo. — Generalno zastopstvo dvorne in komorne tvrdke Czapka Rösler, Stelzhammer, Hötzl & Heitzman, Manborg, Horugel i. dr.



Popravila in ugaševanja vseh glasbil sprejema najceneje. — Vsak instrument moje zaloge je najskrbnejše preizkušen.

„Mayola“

Chevreaux-svetla-krema za čevlje vseh vrst usnja!

Mayola je voščeno-oljnata krema; Mayola-se vsled tega nikdar ne vsuši; Mayola se sveti takoj brez truda; Mayola konservira vsako usnje; Mayola ga naredi nepremočljivega; Mayola svetloba drži dolgo; Mayola je zajamčeno prosta kislin; Mayola omešča najtrše usnje in ga ohrani mehkega; Mayola je najcenejša krema; Mayola se namaže nalahko na čevlj, se z mehko krtačo krtači in z volneno čunjo odrgne. Vsepih Vas iznenadi; Mayola se dobi v vsaki trgovini; Mayola je varstveno zavarovana; Mayola se izdeluje edino v kemični tovarni

Rudolf Majer, kemik Asch (Češko).

Glavna zaloga za Avstro-Ogrsko:

FRANC FUCHS

Dunaj XIII/3, Hütteldorferstrasse 135.

Kupujte „JUTRO“.
Izvod samo 4 vinarje.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoni in franko, ako nam v namen razpošiljanja naših cenikov pošljete 100 naslovov (edino z dežele, ne iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, bolje situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti
L. Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

!Kolesarjem!

= v znanje! =

Kdor si hoče ohraniti svoje kolo v dobrem stanju, za časa rabe pa se ogniti mnogim stroškom, pusti naj svoje kolo v zimski seziji skrbno pregledati, očistiti ter v primerno temperiranem prostoru shraniti.

Vse to oskrbi proti mali odškodnini, primeren prostor pa da na razpolago **brezplačno** trvdka

K. Čamernik,
špecialna trgovina s kolesi in posameznimi deli
Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Zboljšana Kneipova metoda in ventilirane spalne čepice

so kot najbolj preizkušeno sredstvo proti nervoznemu glavobolu vseh vrst, proti potenju, vroči glavi in posledicam, izpadanju in osivelosti las. Čepica pomiri živce in prozračno dobro spanje in spočito glavo.

1 čepica z dvojno ventilacijo K 6—
1 „ „ trojno „ 8—

Balzam pospešujoči rast las in brade z uporabnim navodilom

1 stekleničica . K 2.—
1 „ „ „ 4.—
1 „ „ „ 6.—

Naročila iz province po pošti le proti povzetju.

Zavoj in spremena 30 vin. Pri naročilu čepice naj se navede obseg glave.

P. Frötscher, Dunaj III.,
Barichgasse 17.

Vinc. Richterja
pomada za lase

je izdelek, prirejen izključno na temelju znanstvenih in zdravstvenih predpisov. Imenitne posledice se prikažejo takoj po uporabi te pomade: rasti pričnejo lasje in brada. Zabrani izpadanje las in povzroča rast las tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Cena lončku z navodilom 3 K.

„Schampus“, prašek za umivanje glave.

Najboljše učinkujoči pripomoček za snaženje glave. Cena zavojčka 50 vin.

Vinc. Richter, specialista za gojenje las
Dunaj IX. Sobieskygasse.

Zalogo ima A. MÖLL, lekarnar, Dunaj I., Tuchlauben 9

Za slabokrvne in prebolele!!

Pijte pravi pristni
Marsala, steklenica 7/10 K 1-50
Priporoča se tudi
Malaga, steklenica 7/10 K 2-50
Najfinije vino **Wermouth**
prodaja na debelo po jako nizki ceni

FRAN CASCIO
Lingarjeva ulica št. 1, (za škofijo.)

212
IKO
202
Najboljša ura
sedanjosti:
zlata, srebrna, tula,
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri
H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Svici. !!
212
IKO
202
Tovarniška varstvena znamka:
212
IKO
202
„IKO“

Izdelovanje igrač Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.—
Huzarska „	obstoječa iz čake, prsnega „ 5.—
Planin. lovcev „	oklepa, sablje, patronske „ 5.—
Dragonska „	taške, puške v najfiniji „ 5.—
Ulanska „	izdeljavi „ 5.—
Telesne straže „	„ 6.—

Prekupovalci specijalni cenik. Razpošiljatev po povzetju.

Miši in podgane naredo največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in podgane, ki prekosijo vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljanjati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju:

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII.,
Blumengasse št. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne- in nagrobne svetilke itd.

Zimsko blago zaradi minule seziye

pod vsako ceno

in sicer izgotovljene obleke, zimske in športne suknje, kratki kožuhi (mikado), mestni in potni kožuhi kakor tudi damska konfekcija.

Angleško skladišče oblek **O. BERNATOVIČ,**
Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Ustanovljena leta 1831. Največja zavarovalnica avstro-ogrske države Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu
Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Kolinska cikorija je najboljša!

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo. Muzikalije. **Najmodernejša črke. Litografija.**

Telefonska št. 118. Poštne hranilnice št. 76.307.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond: K 450.000.

K 5.000.000. Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½ %.

Zavod za pohištvo in dekoracije
FRAN DOBERLET
Ljubljana, Franciškanska ulica 10.
Ustanovljeno leta 1857. Telefon št. 97.
Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne ženitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

Nekaj izborno ohranjenih
automobilov
vseh velikosti se ceno proda.
Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravo avtomobilov in trgovina
Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Ustanovljena 1. 1882. — Telefon št. 185.
Poštne hranilnice na račun št. 828.406.
Ogrska poštna hranilnica št. 19.864.
Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
Ljubljana,
Dunajska cesta 18,
v lastnem zadrugnem domu
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59
obrestuje hranil. vloge po 4½ %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga. :

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000. Rezervni zaklad K 400.000.

Posojuje na zemljišča po 5¼ % z 1½ % na amortizacijo ali pa po 5¼ % brez amortizacije; na morele po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsaki dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Veselo poročilo!
posebno onim, ki se slabe in trudne čutijo.
Kri! in okusni zajutrki, imajo tisti, ki ne pijejo moč! jo drugu, kot dr. pl. Trnkoczya Zdravje! sladni čaj, pod imenom 50% prihranka! Slad. Izborno okusno živilo najboljše kakovosti! Ob enem senzacijsko bojkotno sredstvo proti oduštvu živil. Dobi se povsod, tudi pri trgovcu. ¼ kg velja 50 vinarjev. Glavna zaloga v petih lekarnah Trnkoczya: Dunaj, Josefstadtterstraße 30, Radetzkyplatz 4, Schönbrunnerstraße 109, Gradec, Sackstraße 3, v Ljubljani, Kranjsko. — Po pošti se pošilja najmanj 5 paketov. — V lekarni Trnkoczya poleg rotovža v Ljubljani se tudi oddajo zdravila p. t. članom okrajne bolniške blagajne v Ljubljani, bolniškemu zavodu c. k. tobačne tovarne in bolniške blagajne južne železnice.